

Az idegenforgalomért

— Gyakorlati megoldások —

Budapest, június 7.

A magyarországi idegenforgalom és ezze egyértelműleg a magyar fürdők érdekében nevezetes gyakorlati lépés történt ma. Az arra hivatott szerv, az Idegenforgalmi és Fürdőszövetség konkrét tapasztalatok alapján konkrét javaslatokkal közelebb nyomult ennek a fontos kérdésnek eredményes megvalósításához.

Ma délután tartotta az Országos Magyar Idegenforgalmi és Fürdőszövetség első igazgatósági ülését dr. Bárczy István polgármester elnöklésével. Az elnöklő polgármester felkérésére Gálos Kálmán adta elő a távollevő dr. Lator Sándor országgyűlési képviselő helyett az ügyvezető igazgatóság javaslatait. Ennek megtörténte után Bárczy polgármester bejelentette, hogy a szövetség alapszabályait a belügyminiszter jóváhagyta és hogy Lánczy Leó társelnök tívomaradását kimentette. Konstatálja, hogy az idegenforgalom kérdésében Magyarország egyes vidékeinek érdeke azonos a székesfőváros érdekeivel. Mert ha Budapestnek nagy idegenforgalma lesz, akkor könnyű azt az országra is kiterjeszteni. A szövetség természete szükségessé teszi, hogy ne ölelje fel egyszerre valamennyi tennivalót, nehogy szétágazó legyen, hanem válassza ki a fontosabb és a könnyebben megvalósítható ideákat. Ilyenek a külföldi utmutató könyvek kiadóival való érintkezés, hogy Magyarországot megfelelően ismer-tessék. A külföldieknek lebeszéléssel való visszatartása Bécsben, nem mese; módot kell találni a bécsi szállodai alkalmazottak lekenyerezésére is. Az angolok figyelmének felkeltését tartja a legfontosabbnak, esetleg olyan módon, mint azt az osztrákok teszik londoni információs irodáikkal.

Gelléri Mór meglegedését fejezi ki a munkaprogramm fölött. Hazai egyesületek és szakemberek bevonását kívánja. Kéri, hogy a szövetség is támogassa azt az akciót, amely a fürdő- és üdülőhelyeken lévő üzleteknek és bazároknak a vasárnapi munkaszünet alól való feloldását célozza.

Bárony Oszkár megjegyzi, hogy a hasonló célu hazai egyesületek és szakemberek bevonása iránt a megfelelő lépések folyamatban vannak.

Dr. Havas Rezső egy székesfővárosi idegenforgalmi iroda szervezését tartja szükségesnek, valamint a külföldi illusztrált lapokban való intenzív hirdetést.

Dr. Eulenberg Salamon utal arra a körülményre, hogy a nyugati idegenforgalomnak Bécs a végpontja. A Bécsben megforduló idegeneknek ideirányítását egy Bécsben a magyar érdekeket szolgáló utazási iroda felállításával lehet elérni.

Gálos Kálmán a fővárosi idegenforgalomnak garanciáját azokban a szociális és kulturális intézményekben látja, amelyeket az utóbbi években a székesfőváros létesített. Ismerteti azt a már előkészületben lévő módszert, amelylyel pusztán jutalékrendszer alapján a bécsi irodák és szállodák a budapesti idegenforgalom érdekkörébe bevonhatók. Ha a szövetség díjtalanul vállalja a külföldön utmutatókönyvek szerkesztését, úgy Baedeker, mint a többi kiváló cég is szívesen fogja ezzel a szövetséget megbizni. Szóvá teszi a szövetség pénzforrásainak megálapítását, hogy feladatának megfelelhessen.

Dr. Bossányi Béla pártolja a székesfővárosi idegenforgalmi információs iroda eszméjét, de Bécs helyett inkább Berlinben állitana fel magyar tájékoztató irodát.

Dr. Vita Emil székesfővárosi tanácsnok bejelenti, hogy most készíti a székesfőváros összes idegenforgalmi akciójának egybefoglalt vázlatát és ezzel kapcsolatban a tanács megbízásából a legközelebbi közgyűlésnek tesz jelentést. Ügyosztálya az eddigi sikertelen kísérletek helyett konkrét javaslatokat dolgoz ki, amelyeket a közgyűlés által kiküldött bizottság fog esetleg a szövetség segítségével végrehajtani.

Katona Béla szükségesnek tartja, hogy a kormány az osztrák közmunkaügyi minisztérium idegenforgalmi akcióihoz hasonló intézkedéseket léptessen életbe. A fürdő-jelzőloghitel kérdésének megoldása a legsarkalatosabb kérdés, melynek életbeléptetése a fürdőügyet és az idegenforgalmat hatalmas lépéssel vinné előre.

Dr. Reiner Ede, Szundy Károly, Palotay Ödön, dr. Abonyi József és Lukács Emil föl-szólalásai után Bárczy István elnök összegezte az elhangzott javaslatokat és azok nagyrészt elfogadásával az ülést bezárta.

szerint a Ház üléséből harminc napra kizárattott, a másik javaslat szó szerint ez volt: «Mondja ki továbbá a tisztelt Ház, hogy utasítja az igazságügyminisztert, hogy a főnforogni látszó bűncselekménynek megtorlása végett a lépéseket haladéktalanul indítsa meg.»

Gróf Tisza István maga is kijelentette, hogy erre az utóbbi indítványra nézve a Ház most nem határozhat. Az ülésről fölvett eredeti jegyzőkönyv mégis azt mondja, hogy a vádló ellen a képviselőház a büntető eljárás azonnal való megindítását rendelte volna el. Ez a tétel becsületében is kiméltelenül érinti s ezért tette meg a följelentést.

A bécsi sajtó

A «Neue Freie Presse» mai vezércikkében a következőket írja: Magyarországon a véderőharc végetért. És bármint fejleményeket vegyenek az elszánt pártharcok, a véderőtörvény elfogadását kihirdető határozat érinthetetlen. Ténnyel állunk szemközt, mely nem semmisíthető meg. E határozathoz a magyar főrendiház is hozzájárul: és így az osztrák parlamentnek oly természetű politikai fejleménnyel kell számolnia, mely okvetlenül erős hatással lesz magatartására. Elsősorban is: bármely változtatás a javaslaton lehetetlenné vált. És melyik komoly párt merészelné vállalni a felelősséget, ha a javaslat újból a magyar képviselőház elé jutna? Ki kezekedhetik afelől, hogy ez esetben nem idéztnék-e fel akkora katasztrófa, amely Ausztriának is károkat okozna? Ausztriának nem szabad új bonyodalmakat csinálni Magyarországon és a monarchiában. Az adott helyzetből három szempont nyílik a Reichsrat számára: Egy, a válságot minél gyorsabban befejeztetni, nehogy a mi parlamentünkben repüljön át tüzes csóva Magyarországra; kettő: a javaslatok gyors elintézéséből Ausztriára az az előny származik, hogy a nép végre megtudja, mikor tartatnak a sorozások. Százezer ifjunak áll érdekében mihez tartani magát, hogyan ossza be idejét pályafutása kezdetén. Három: semmi gyakorlati célja sem volna egy huza-vonával járó vitának. Ausztriának nagy szüksége van arra, hogy az immár évtizedes hadügyi válság elintézését nyerjen. Különös tekintettel a feszült külpolitikai helyzetre, az osztrák törvényhozásnak ismernie kell tartozó köteleességét.

A nap hírei

Vasárnap, június 9-én, népgyűlést rendez a függetlenségi és 48-as párt a szociáldemokratapárttal és a Választójog Országos Szövetségével. Zentán. Fernbach Károlyt, a kerület képviselőjét, Lovászy Márton függetlenségi és 48-as párti és Szmezsányi György néppárti országgyűlési képviselő kíséri le a népgyűlésre, a pártonkívüli függetlenségi képviselőket gróf Károlyi Mihály, a gazdapártot Szabó István országgyűlési képviselő fogja a népgyűlésen képviselni.

Azok a hírek, hogy Kabós Ferenc, Hencz Károly és Issekutz Győző kiléptek volna a nemzeti munkapártból, — alaptalanok.

A munkapárt nagyrésze azon az állásponton van, hogy nem kell folytatni a képviselőház tanácskozásait és minthogy a véderő már meg van szavazva, legjobb volna elnapolni a Házát. Közvetlenül a mai merénylet után feltűnéstkeltő incidens támadt Berzeviczy Albert, a volt házelnök és Lukács László miniszterelnök között. Berzeviczy ezt mondta a miniszterelnöknek:

— Nem lehet a dolgokat így folytatni tovább! Már az első naptól fogva nem helyesellem ezt! Nyomban el kell napoltatni a Házát!

Berzeviczy a miniszterelnökkel folytatott beszélgetés után eltávozott a Házból.

Nagyváradról jelentik: A nagyváradai munkapárt bomlása megkezdődött. Dr. Grósz Menyhért, a párt társelnöke levelet intézett dr. Hoványi Géza elnökhöz és bejelenti kilépését, mert se a parlamentben alkalmazott erőszakot, se a nemzeti munkapárt újabb megnyilvánult antidemokratikus irányzatát nem helyesli. Dr. Grósz Menyhértet, hír sze-

rint, többen követni fogják. A bihari választókerület polgárai ma fölhívást intéztek képviselőjükhöz, Várady Zsigmondhoz, valljon nyíltan színt, hogy helyesli-e Tisza eljárását, vagy sem?